

o d v j e t n i k

DAMIR GRUIĆ

Bihaćka 2A, 21000 Split * mob.: 099 3527637 * tel.: 021 542-054 * e-mail: damir@odvjetnik-gruic.hr

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukošćanska 6
21 000 Split

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Trg Nikole Zrinskog 3
10 000 Zagreb

Split, 08. svibnja 2025..

Poslovni broj: St – 168/2014

(Veza: Revd – 4918/2024)

Stečajni dužnik: Adriatic d.d. u stečaju, Split, Obala Kneza Branimira 8, OIB:
31076464103 zastupan po stečajnom upravitelju Anti Gabelici

Razlučni vjerovnik: Stečajna masa iza Sapor d.o.o. u stečaju (ranije Sapor d.o.o. u stečaju, Split, Put Brodarice 6, OIB: 82948198557) zastupana po stečajnom upravitelju Anti Majiću iz Zagreba, Prilaz baruna Filipovića 13, OIB: 5499813776, a on po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita, Bihaćka 2a, OIB: 26244852054 (*dalje u tekstu: Razlučni vjerovnik/Revident*)

REVIZIJA

razlučnog vjerovnika, zastupanog po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita **protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž – 4777/2020 od 03. prosinca 2020.**

Prilozi:

1. punomoć za zastupanje
2. Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, broj St-168/2014 od 29.09.2020.
3. Žalba razlučnog vjerovnika od 14.10.2020.
4. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 4777/2020 od 03.12.2020.
5. Prijedlog za dopuštenje revizije razlučnog vjerovnika od 08.02.2021.

6. Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St - 1080/2017 od 11.06.2021
 7. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž – 3403/2019 od 30.05.2019.
 8. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž – 4146/2020 od 08.10.2020.
 9. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 2512/2024 od 31.07.2024.
 10. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 3034/2024 od 09.08.2024.
 11. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 4196/2024 od 13.11.2024.
 12. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 105/2024 od 15.01.2025.
 13. Rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 1213/2025 od 26.03.2025.
 14. Rješenje VSRH, poslovni broj Rev – 315/2024 od 08.05.2024.
-

I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž – 4777/2020 od 03. prosinca 2020. **odbačena je kao nedopuštena žalba razlučnog vjerovnika** podnesena **protiv** rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-168/2014 od 29. rujna 2020. (**rješenje o namirenju**).

Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Revd - 4918/2024 od 11. ožujka 2025. dopušteno je razlučnom vjerovniku podnošenje revizije protiv drugostupanjskog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž - 4777/2020 od 03. prosinca 2020. u odnosu na slijedeće pravno pitanje:

„Da li je dopuštena žalba razlučnog vjerovnika (založnog vjerovnika) na Rješenje o namirenju iz članka 125. Ovršnog zakona, a koja odredba se primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama članka 247. Stečajnog zakona?“

II. Punomoćnik razlučnog vjerovnika prvo će razjasniti pitanje statusa razlučnog vjerovnika kao stranke u ovom postupku (njegove stranačke sposobnosti), ako bi ista uopće bila sporna za druge sudionike, imajući u vidu promjene koje su nastale na njegovoj strani uslijed činjenice da je od dana kada je podnesen prijedlog za dopuštenje revizije (*08. veljače 2021.*) pa do gore citirane odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojom se dopušta podnošenje revizije protiv pobijane odluke suda drugog stupnja (*11. ožujka 2025.*), prošlo više od četiri godine.

U međuvremenu je pravomoćnim Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St - 1080/2017 od 11. lipnja 2021. obustavljen je i zaključen stečajni postupak nad dužnikom Sapor d.o.o. u stečaju, Split, OIB: 82948198557 te je po pravomoćnosti tog rješenja, dužnik Sapor d.o.o. u stečaju brisan iz sudskog registra.

Stečajna masa ima *jus standi in judicio* u smislu članka 289. stavka 4. i članka 437. stavka 3. Stečajnog zakona i ona se upisuje u sudski registar ili prema članku 289. stavku 5. Stečajnog zakona (ako je prethodno nad pravnom osobom vođen stečajni postupak) ili prema članku 437. stavku 2. Stečajnog zakona (ako prethodno nad pravnom osobom nije vođen stečajni postupak), s time da u oba ta slučaja Stečajni zakon u odredbi članka 438. stavka 1. propisuje koji se podaci za stečajnu masu upisuju u sudski registar.

Međutim, premda se na stečajnu masu na odgovarajući način primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnom dužniku i njegovim tijelima te stečajna masa može biti nositelj prava vlasništva i drugih prava, **stečajna masa nije pravna osoba**.

Upis i brisanje stečajne mase u sudskom registru ima samo deklaratorni učinak, no niti samim upisom te mase u sudski registar stečajna masa ne stječe pravnu osobnost, niti ona brisanjem iz sudskog registra može izgubiti tu sposobnost, već **neovisno od toga je li stečajna masa upisana u sudskom registru, ona ima *jus standi in judicio*** u smislu članka 289. stavka 4. i članka 437. stavka 3. Stečajnog zakona u vezi članka 77. stavka 2. Zakona o parničnom postupku.

Zbog toga, neovisno o tome je li stečajna masa upisana u sudskom registru, u ime i za račun te mase mogu se voditi sporovi pa ne bi trebalo biti sporno da stečajna masa iza Sapor d.o.o. u stečaju (*ovdje revident*) ima status stranke u ovom predmetu, odnosno ima stranačku sposobnost (iako nije upisana u sudskom registru).

Radi izbjegavanja bilo kakvih nedoumica, u privitku ove revizije dostavlja se i nova punomoć za zastupanje revidenta u ovom predmetu, potpisana od strane stečajnog upravitelja.

III. Nadalje, revident u nastavku ove revizije obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je njegova revizija u ovom predmetu osnovana, a sve u odnosu na pravno pitanje zbog kojeg je ista dopuštena.

U bitnome, **sud drugog stupnja odbacio je kao nedopuštene žalbe** vjerovnika Rovinjska močvara j.d.o.o., Split, Anke Kerum iz Splita, Moj market d.o.o., Split, Pleon d.o.o., Split, **Sapor d.o.o. u stečaju, Split** i Odvjetničkog društva Madirazza & partneri, Zagreb, protiv rješenja o namirenju suda prvog stupnja, a sve pozivom na odredbe članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona koja se na temelju odredbe članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu sa odredbama članka 247. Stečajnog zakona.

Odredbom članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona propisano je kako **protiv rješenja o namirenju** (*u konkretnom slučaju radi se o Rješenju Trgovačkog suda u Splitu, broj St-168/2014 od 29. rujna 2020. protiv koje je podnesena žalba od strane razlučnog vjerovnika*) **pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.**

Nadalje, odredbama članka 112. Ovršnog zakona propisano je kako u **osobe koje se namiruju** iz prodajne cijene **spadaju** ovrhovoditelji na čiji prijedlog je određena ovrha, **založni vjerovnici** i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

Slijedom gore navedenog, pravilnom primjenom gore citiranih odredbi materijalnog prava jasno je kako **razlučni vjerovnik (sada revident) ima pravo žalbe na rješenje o namirenju**, jer se radi o osobi koja polaže pravo na namirenje iz kupovnine ostvarene unovčenjem nekretnina na kojima postoji razlučno pravo.

Nesporna je činjenica da je Sapor d.o.o. u stečaju imao status razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku nad dužnikom Adriatic d.d. u stečaju u odnosu na

nekretnine koje su bile vlasništvo stečajnog dužnika i prodavane su u tom stečajnom postupku (a što je između ostalog utvrdio i sud prvog stupnja uvidom u stanje spisa i povijesni izvadak iz zemljišnih knjiga – *vidi stranica 13. obrazloženja Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, broj St-168/2014 od 29. rujna 2020.*).

Prema tome, za razliku od žalbi ostalih vjerovnika (stečajnih vjerovnika i vjerovnika stečajne mase) koje su podnesene protiv rješenja o namirenju, **o žalbi razlučnog vjerovnika** (tada Sapor d.o.o. u stečaju) **sud drugog stupnja trebao je meritorno odlučiti** (a ne je odbaciti kao nedopuštenu, stavljajući na taj način razlučnog vjerovnika u isti procesni položaj kao i stečajnog vjerovnika i vjerovnika stečajne mase u odnosu na pravo na podnošenje pravnog lijeka protiv rješenja o namirenju).

Na ovaj način sud drugog stupnja je pogrešno primijenio ranije citirane odredbe materijalnog prava te je počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka (*a što će se detaljnije obrazložiti u nastavku ove revizije*).

U nizu svojih odluka, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je o žalbama razlučnih vjerovnika na rješenje o namirenju meritorno odlučivao, primjerice:

- Rješenje VTS RH, broj Pž – 3403/2019 od 30.05.2019.; Rješenje VTS RH, broj Pž – 4146/2020 od 08.10.2020.; Rješenje VTS RH, broj Pž - 4525/2020 od 13.11.2020.; Rješenje VTS RH, broj Pž – 5051/20 od 03.12.2020. (odluke na koje se revident pozvao i u svom prijedlogu za dopuštenje revizije), ali i Rješenje VTS RH, broj Pž - 2512/2024 od 31.07.2024.; Rješenje VTS RH, broj Pž - 3034/2024 od 09.08.2024.; Rješenje VTS RH, broj Pž - 4196/2024 od 13.11.2024.; Rješenje VTS RH, broj Pž - 105/2024 od 15.01.2025.; Rješenje VTS RH, broj Pž - 1213/2025 od 26.03.2025. i dr, (novija sudska praksa, s obzirom na protek vremena).

pa je jasno kako je pravno shvaćanje koje je zauzeto u pobijanoj odluci suda drugog stupnja pod poslovnim brojem Pž – 4777/2020 od 11. rujna 2020. rezultat pogrešne primjene odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona, koji se primjenjuje temeljem odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona, kao i da je u suprotnosti sa pravnim shvaćanjem koje je zauzeto u svim ostalim odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske zbog čega ovu reviziju treba prihvatiti kao osnovanu i ukinuti u pobijanom dijelu odluku suda drugog stupnja.

IV. Revident nadalje navodi kako postupanje suda drugog stupnja u konkretnom slučaju - ne odgovaranje na odlučne (odnosno nijedne) žalbene navode i time ne davanja valjanih razloga za svoju odluku, predstavlja osobito tešku povredu odredaba parničnoga postupka zbog čega je revidentu povrijeđeno ustavno pravo zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske, pravo na pravično (i pošteno) suđenje u smislu prava na obrazloženu odluku kao i prava na pristup sudu. (jednak stav je zauzet u odluci revizijskog suda, broj *Rev-315/2024 od 08. svibnja 2024.*)

Ustavno pravo na pravično suđenje jamči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela. Stoga, obrazloženje sudske odluke koje ne sadrže ozbiljne relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuje na zaključak o postojanju arbitrarnosti u postupovnom ili materijalno pravnom smislu (*tako Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III/5748/2014 od 11. prosinca 2014.*).

Sudska odluka odnosno odluka drugih tijela javne vlasti smatrat će se arbitrarnom (proizvoljnom) u mjeri koja dovodi u pitanje pravičnost postupka ako ne sadrži dostatni pravno relevantne razloge, odnosno ako su razlozi za njezino donošenje utemeljeni na faktičnoj ili pravnoj pogrešci koja za svoju posljedicu imaju uskratu pravne zaštite. (*tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj U-III/3226/2022 od 11. srpnja 2023.*).

Primjenjujući navedena pravila na ovaj konkretni slučaj, može se zaključiti da obrazloženje pobijane drugostupanjske odluke, u kojem se ne odgovara na niti jedan žalbeni navod, predstavlja arbitrarno obrazloženje, jer drugostupanjski sud ne samo da nije iznio relevantne i dostatne razloge za svoju rješenje, već nije dao nikakve razloge za isto u odnosu na žalbene navode razlučnog vjerovnika te svojim postupanjem nije otklonio svaku sumnju u arbitrarnost postupanja i odlučivanja.

Revident dodatno pojašnjava kako je njegov prijedlog za dopuštenje revizije u ovom predmetu podnesen dana 08. veljače 2021., odnosno prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (*NN broj 80/2022*) pa u ovom predmetu uzimajući u obzir odredbe članka 107. tog Zakona (*prijelazne i završne odredbe*) nema mjesta primjeni odredbe članka 62. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (*NN broj 80/2022*).

S druge strane, **revident je** u odnosu na pravno pitanje zbog kojeg mu je ova revizija dopuštena, **već u svom prijedlogu za dopuštenje revizije** (*točka III. prijedloga na stranici 3.*) naveo kako je u drugostupanjskom postupku došlo do povrede njegovog prava na žalbu zajamčenog odredbom članka 18. stavka 1. Ustava RH kao i povrede njegovog prava na pravično suđenje, a koje obuhvaća i pravo na obrazloženu sudsku odluku, sukladno odredbama članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske te zbog toga smatra da ima pravo u ovoj reviziji ukazati i na povredu ustavnog i konvencijskog prava na pristup sudu, u smislu prava na obrazloženu odluku, koja se dogodila u postupku pred sudom drugog stupnja (koji je samo odbacio kao nedopuštenom žalbu revidenta, ne dajući odgovor na niti jedan njegov žalbeni navod, odnosno propuštajući meritorno odlučiti o njegovoj žalbi).

V. Slijedom gore navedenog, revident predlaže u smislu svih gore navedenih odluka uz potvrđan odgovor na postavljeno pitanje, usvojiti ovu reviziju i ukinuti Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ – 4777/2020 od 03. prosinca 2020. te predmet vratiti tom sudu na ponovni postupak.

Za razlučnog vjerovnika:
Punomoćnik: